

VÅLERENGA HISTORIELAG

-bydel med sjel

MER GAMMELT ENN NYTT

ÅRGANG 11 NR. 1 - 2009

*Max Miller fra
Vålerenga –
USA's første
postflyver
Se side 6*

*Les om
Geijer-bilen
på side 3*

*Husk neste medlemsmøte i menighetssalen i
Vålerenga kirke tirsdag 21. april kl. 19.00
Tema: Tatere - Historien om landeveiens folk i
Norge med Thor Gotaas*

Påskehilsen fra leder'n:

Det er snart påske og klart for det første medlemsbladet i 2009. I februar startet vi opp med årets første medlemsmøte.

Denne gangen var vi så heldige å få Per Arne Dahl til å komme til oss. Han er en etterspurt mann, så det tok litt tid før det lyktes oss å få han til Vålerenga. Som den Vålerengpatriot han er, tok han salen med storm. Vi fikk høre han fortelle om den gang han som barn kom til storbyen og Vålerenga fra den lille Mjøsbyen Gjøvik. Han kom raskt inn i miljøet her. Hans beste kamerat ble "Sleiper'n", hockeyspiller'n fra Islandsgata, og hans store forbilde ble rektor Skranes på Vålerenga skole. Den gode mottakelsen han fikk her oppe, gjorde nok sitt til at han aldri kommer til å glemme Vålerenga. I mars var det igjen klart for

årsmøte. Vi kunne se tilbake på et aktivt år også i 2008. Takket være iherdig innsats, er økonomien vår solid. Heldigvis stilte flere av de erfarne og arbeidsomme til gjenvalg i styret. I tillegg fikk vi valgt inn 2 nye som sikkert kan gjøre en god jobb for oss framover. Vi henviser til referatet inne i blader for detaljer fra årsmøtet. Over påske kan dere glede dere til et gjensyn med en kar som var hos oss for 2 år siden. Noen husker kanskje Thor Gotaas som den gang fortalte om loffere. Vi holder oss på landeveien denne gangen også, for nå skal vi få høre om tatere. Dette vet han mye om, og han har skrevet bøker om emnet. Thor har sikkert også med seg bøker for salg. Vi ser fram til nok en interessant aften i menighetssalen i Vålerenga kirke. I juni har vi planer om å ta dere med på bydelsvandring til den bedriften i området som antakelig har betydd aller mest for Vålerenga, nemlig Kværner. Hadde ikke denne store arbeidsplassen

ligget der den lå, ville kanskje ikke Vålerenga blitt den samme heller. Nå er den borte, og tilbake ligger noen bygninger og mange minner. Det er jo litt rart at denne bedriften ble startet i Kværnerdalen av en romsdaling og flyttet derfra av en annen. Det er mye historie rundt dette, så det blir nok en spennende vandring i år også.

Vi kan også røpe at vi har vært i møte med forlaget som skal gi ut boka om Kyter'n. Godt å få flere ting på plass i dette bokprosjektet. Vi tror at resultatet skal bli bra, og vi gleder oss til å jobbe med dette framover mot høsten. Det er jo i januar neste år Kyter'n ville ha fylt 100 år, så vi tror fortsatt at vi skal ha boka ferdig for det. Håper vi sees snart igjen. Styret benytter anledningen til å ønske alle medlemmene en riktig god påske.

Even Haugseth

Vil du gi din støtte til VÅLERENGA HISTORIELAG?

Grasrotandelen er en ordning fra Norsk Tipping, hvor du som registrert spiller kan velge ett lag eller én forening som du ønsker å støtte - din Grasrotmottaker. Vi oppfordrer deg til å støtte oss i VÅLERENGA HISTORIELAG! Tenk deg at du kan spille favorittspillene dine - Lotto, Tipping og Joker for eksempel - og samtidig gi noe mer til det laget eller den foreningen du selv ønsker å støtte. Dette er nå mulig via Grasrotandelen. Ved spill hos Norsk Tipping vil 5 % av innsatsen gå direkte til ditt lag eller forening (gjelder ikke Extra og Flax). Merk at Grasrotandelen ikke på noen måte går ut over innsatsen eller premien din - du blir ikke belastet noe for å være grasrotgiver.

Du trenger Norsk Tipping Spillerkort for å knytte deg til Grasrotandelen. Spillerkort får du kjøpt hos kommisjonær, eller du kan bestille det på www.norsk-tipping.no. Vi oppfordrer deg til å knytte deg til ordningen allerede i dag, og du gjør det på en av følgende måter:

- 1. Hos Kommisjonær:** Ta med deg strekkoden og ditt spillerkort til en av Norsk Tippings mange kommisjonærer.
- 2. SMS:** GRASROTANDELEN 890364462 til 2020 (tjenesten er gratis).
- 3. Internett:** grasrotandelen.no eller norsk-tipping.no.

4. Norsk Tipping Mobilspill.

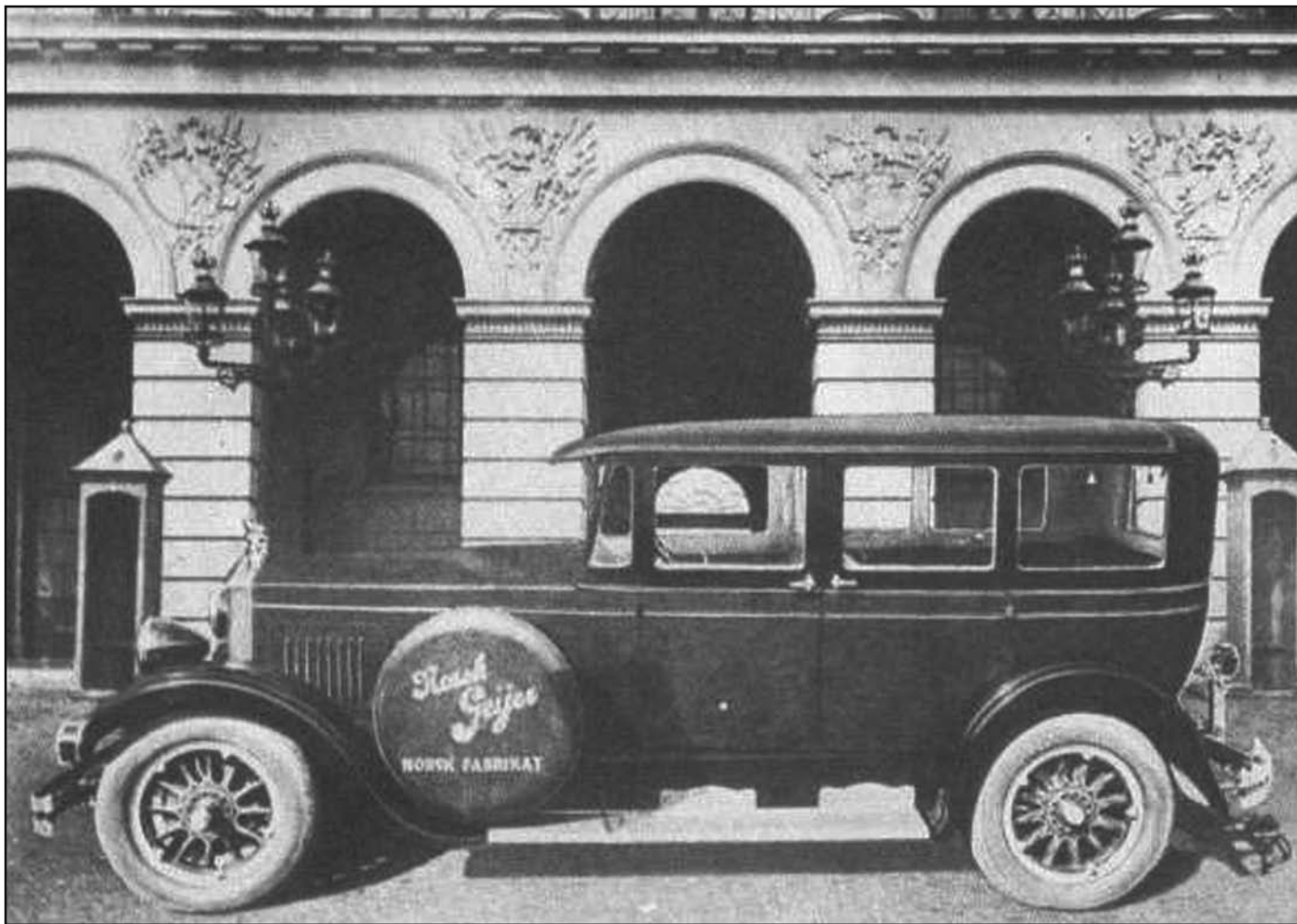
Mer informasjon finnes på www.grasrotandelen.no. Her vil du også kunne følge med på hvor mye Grasrotandelene genererer for de enkelte Grasrotmottakerne.

For å gjøre det enklere for dere sender vi ut medlemskort med Grasrotandelens strekkode Mer info på siste side.

Takk for at du støtter oss via Grasrotandelen!

GRASROTANDELEN

Et praktfullt bilde av en åttesylindret Geijer-modell fra 1928 foran slottet.

Geijer-bilen

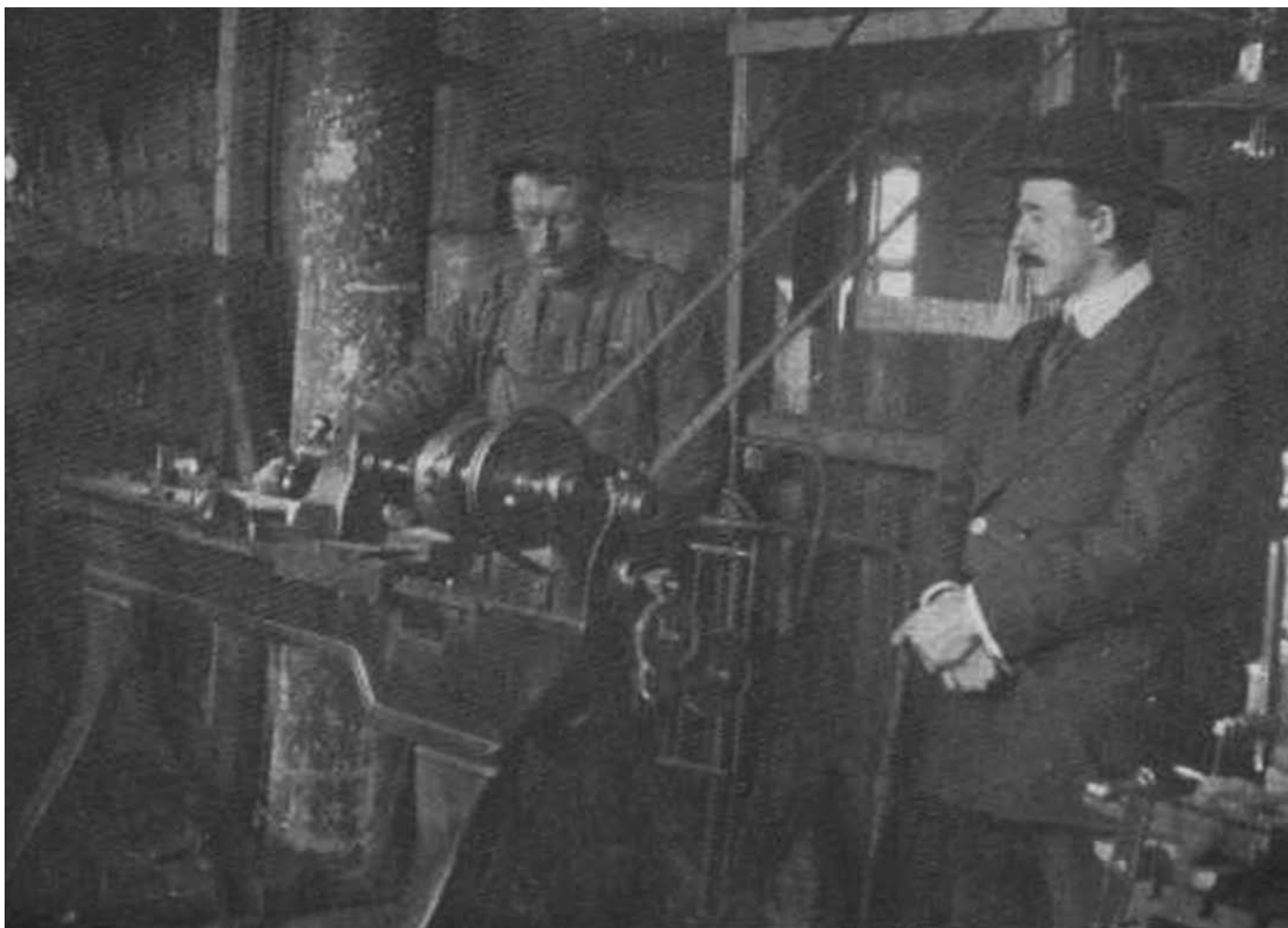
Av Knut Roar Westbye

Helt siden begynnelsen av 1950 tallet har jeg visst om en norsk-bygget bil som het Geijer. Det var min far, som arbeidet på Kværner Brug, som fortalte meg om denne bilen. På den tiden eksisterte det meste av denne fabrikkbygningen som lå inntil Kværnerveien og hadde adresse St. Halvardsgate 35 – 39. På taket av den høyeste bygningen står det ennå Geijer & Co gjerdefabrikk.

Hovedproduksjonen var på den tiden nettinggjerder. Det er sikkert mange som har sett dette navnet stå på små skilter plassert på disse nettinggjerdene, men få vet om at det faktisk ble produsert svært flotte biler på 1920 og 30 tallet. Riktignok var ikke produksjonen stor, bare ca 25 biler totalt. Det

Torleif Aasgaard deltar i et blomsteropptog i 1927. Bildet er tatt på Akershus festning. Dekorasjonen var levert av Høegs blomsterforretning. Foto Tor Aasgaard

Disponent Laudensack inspiserer maskinverkstedet. Foto NTM

finnes en liten historie om bilen på Norsk Teknisk Museum. Men det er ikke bevart et eneste eksemplar. Så høsten 2008 fikk jeg en e-post fra Anne Tolfsen Langley bosatt i Frankrike. Hun hadde vært inne på våre hjemmesider og funnet bilde av en bil, i vår kalender for 2008 og spørsmålet var kort og godt. Er det avbildet en Geijer? Jeg syntes at det var artig å få dette spørsmålet siden jeg i lang tid hadde vært interessert i denne bilens historie. Og så kunne hun fortelle at hennes bestefar Adolf Henrik Laudensack var disponent på denne bilfabrikken. Fra tidligere hadde fabrikken produsert diverse deler til ulike bilmerker og i løpet av få år drev eier Torleif Aasgård sin busskarosserifabrikk frem til å bli landets største. I høysesongen hadde fabrikken en arbeidsstokk på 60-70 menn. Det ble sagt at produksjonen av busskarosserier

var noe sesongbetonet. Det er derfor nærliggende å tenke seg at ideen om å bygge personbiler opprinnelig har kommet fra ønsket om en jevnere beskjeftigelse. Arbeidet på den første prøvevognen startet umiddelbart i 1923 – det året bilfabrikken offisielt ble grunnlagt. Samme året ble den 35-årige Adolf Henrik Laudensack ansatt som disponent for bilfabrikken og vi må tro at han har en stor del av æren for første Geijer-bilen. Laudensack hadde både teknisk utdannelse og var generelt motorinteressert, selv om han ikke hadde noen direkte erfaring fra bilproduksjon. Alt i alt må vi kunne si at fabrikken hadde grunn til å være stolt av denne første prøvebilen, som altså teknisk var helt konvensjonell etter amerikansk mønster. Den var imidlertid sikkert bygget noe tyngre og dermed noe mer solid enn konkurrerende, importerte merker.

De fleste Geijerbilene fra den første tiden endte opp som drosjer i hovedstaden. På utstillingen "Norges Varemesse" høsten 1926 presenterte Geijer en ny og forbedret bil. Den hadde en seksylindret motor og firehjul, hydrauliske bremses. (På den tiden var det vanlig med tohjuls mekaniske bremses og mange var skeptisk til denne Geijerbilen som hadde bremses på alle hjul. Det ryktes om at denne bilen måtte være dårlig siden den hadde bremses på alle hjul.) Firmaet fulgte opp med en annonsekampanje. I oktobernummeret for Norsk Motorblad heter det: "Det er enhver egte nordmands pligt i disse tider at støtte norsk industri og kjøpe vor norske konkurransedyktige kvalitetsbil "Geijer" for levering vaaren 1927." Den siste Geijerbilen ble produsert på slutten av 1930 årene. Jeg har

ENDELIG EN NORSK BIL "GEIJER"

Det er enhver egte nordmands pligt i disse for landet saa vanskelige tider at støtte norsk industri og kjøpe vor norske konkurrancedygtige kvalitetsbil "Geijer", for levering vaaren 1927. Vi har eksperimentert i flere aar, for vi lotte os sikre paa at kunne konkurrere i det aapne marked. Nu garanterer vi imidlertid med vort firmas **57-aarige** anerkjendte renomé at vor bil har alle de egenskaper en moderne bil skal ha. Vi kan selvsagt ikke konkurrere med en massebil som f.eks. Ford, men derimot med de bedste merker som gaar her i landet. Alle de fortrin, de reklamerer med gjælder ogsaa vor bil. Vi har endnu ingen flotte utstillingslokaler, men en flot "Geijer" bil kan De se i vor store forretningsgaard Stenersgaten 9.

Vær venlig at ringe paa forhøand til 12716, 12780 eller 11800

A/S C. GEIJER & CO.
ETABL. 1869

God Påske

hørt at jernbanen skulle utvide og en vesentlig del av fabrikken måtte vekk, og det var ikke økonomi til å fortsette.

Men historien slutter ikke her. Anne Tolfen Langley skrev at hennes far designet en skolepult og den kjente Oslobenken (som sikkert mange har sett) og disse produksjonene skjedde hos A/S C. Geijer & Co.

Stor takk til Anne Tolfen Langley og Olav Brennsund som i sterk grad har bidratt med tekst og bilder til denne noe kortversjon av historien om Geijer.

To sikkert kjente produkter for mange. En skolepult og den såkalte Oslobenken. Det er Anne Tolfen Langley som sitter ved pulten (1959-60). Bildene har vi fått av henne.

Max Miller fra Vålerenga – USA's første postflyver

Av Even Haugseth

For flere år siden hørte historielaget rykter om en Max Møller som var fra Vålerenga og som ble flyver i Amerika. Vi visste den gang for lite til å gå videre i vår søken om han. For et par år siden var laget vårt representert på stand i Smalgangen på Grønland under bydel Gamle Oslos internasjonale torgdag. Der fikk vi kontakt med en som kjente til denne Max. Det er jo sånn at når noen hører om Vålerenga Historielag, kommer de stolte og forteller at de også har familie fra Vålerenga. Slik var det også da Turid Møller Bricen tilfeldigvis kom forbi og stoppet ved standen vår der nede. Hun fortalte at Max var hennes grandonkel. Hun kunne gi oss mer opplysninger om han. Mer skjedde ikke da, men vi tok godt vare på telefonnummeret hennes.

I fjor vår kom vi også i kontakt med Turids tante, Gerd Møller Eriksen, på bydelshusets vårkafé i Hedmarksgata 2. Vi har tidligere hatt med et par beretninger om Gerds minner fra Strømsveien 53 her i bladet vårt. Hun vokste opp der og bodde også deler av sitt voksne liv ved Sotahjørnet. Da Gerd gjorde det kjent at hennes onkel Max var flyver i Amerika, ble vi enda mer nysgjerrige og tok opp kontakten med Turid.

En del slektsforskning måtte til for å få litt bedre oversikt over denne familien. Historielaget stilte selvfølgelig opp for å finne ut av dette.

Gerds oldefar, Alf Larsen, var den første i familien som slo seg ned på Vålerenga, nærmere bestemt i Strømsveien 53. Vi finner han boende der allerede på 1870-tallet. Alf var maltkontrollør og bodde i

Louise Møller med sønnene Max, Odd og Ulf.

Gamlebyen før han flyttet hit. Hans datter Louise var gift med Carl Octavius Møller fra Holstebro på Jylland. De hadde 3 sønner: Max Ulf født i 1893, Odd Elith født i 1895 og Ulf Ragnar født i 1897. De to første var døpte i Grønland kirke fordi foreldrene da bodde i Schweigaards gate 50. Tredjemann ble døpt i Østre Aker kirke. Familien må så ha flyttet til morfaren på Vålerenga, for da den

fjerde sønnen, Carl Ove, ble født i 1899, hadde de adresse Strømsveien 53. Både minstegutten og Carl Octavius var døde før folketellinga i 1900.

Ifølge familien skal Max ha vært en villstyring, for han ville ut i verden. Hans mor har oppgitt i offentlige dokumenter at han var sjømann og at han dro til Amerika i 1911. Dette har vi ikke funnet sikkert ut

Max var i den amerikanske hæren i California ved den mexikanske grensa. Her sitter han lengst til høyre.

Max med kryss over hatten sammen med gutta i hæren. Bildet skal være tatt i 1913.

av. For enkelthets skyld, har etternavnet hans blitt forandret til Miller da han kom til Amerika. Sikkert er det at han havnet på Filippinene, for det finnes et bilde av han der som skal være tatt i 1912. Den amerikanske hæren var der i et forsøk på å beholde makten på øyriket. En løytnant Lahm drev med flyveropplæring der, så det er nok her Max har fått pirret lysten på å fly. I 1913 var han i California på grensa mot Mexico hvor han var flymekaniker. Han har fortsatt i hæren, og steget opp til å bli flyver,

har nok ikke vært langt. Mens han tjenestegjorde i Mexico fra 1914 til 1917, hadde han en total flytid på i alt 727 timer.

Max var litt av en luring. Han har oppgitt at han var 3 år eldre enn han egentlig var. Antakelig ble dette gjort fordi han ikke skulle ha noen hindringer fordi han var for ung i militæret. I tillegg har han sagt at hans far var engelsk sjøkaptein og bodde i New York, og at han selv kom fra Hull i England selv om hans mor var norsk. Dette

har han sannsynligvis gjort for å overbevise om at han var god nok i engelsk. Det er ikke noe som tyder på at han ikke kunne engelsk godt nok. Det hører med til historien at hans mor Louise var en språkmektig dame, ikke bare i engelsk, men i flere språk. Kanskje har han fått et godt grunnlag i engelsk av henne hjemmefra.

I 1918 visste Max at postvesenet i USA skulle åpne ny postrute med fly på østkysten fra Washington via Philadelphia til New York. Der fikk han jobb som flyver sammen med flere andre med god flybakgrunn. Den 6. august 1918 var Max var den heldige og fikk gjøre den første prøveturen i Elizabeth på New Jersey. Turen var vellykket. Den 12. august fløy han den første nord-sørgående postruteturen i klarvær med over 100 kg post mellom College Park i Maryland og Philadelphia. Turen tok 1 time og 25 minutter.

Max fikk mer tillit som flyver, og allerede 5. september samme år ble han valgt ut da langruta mellom New York og Chicago skulle startes opp. Denne turen tok 8 ½ time og hadde 6 mellomlandinger inkludert 1 overnatting. Til en så viktig hendelse, møtte selvfølgelig masse folk opp. Max som ikke engang turte vedkjenne seg sitt opphav fra Sotahjørnet på Vålerenga var blitt en helt i det store Amerika, og fikk derfor sin fortjente hyllest av flere selebriteter i Grant Park i Chicago.

At en slik kar var populær også blant unge piker, var kanskje ikke så rart. I februar 1919 giftet han seg med en ung frøken som het Marie Thomas. Hun var sekretær for sjefen til Max ved det postkontoret hvor han ble ansatt rett før han fikk flyverjobben. Marie var født i North Carolina, men kom med sine foreldre til hovedstaden Washington da hun var 7 år gammel.

Max har fortalt henne at han var

født i Oslo, men at han vokste opp i England. Det var derfor han snakket engelsk. Han har også overfor henne fortalt om sin oppdiktete engelske far, og at han dro til sjøs som sin far. Faren skal senere ha blitt kaptein på en linjebåt og bodde i New York. Han har også fortalt at han selv var i den amerikanske hæren og ble sendt til Filippinene. Da han var i hæren ble han amerikansk statsborger. Det var i hæren han lærte å fly.

Historien om Max fra Sotahjørnet fortsetter i neste nummer av "Mer gammelt enn nytt". Følg med!

Opplysningene har vi fått fra Gerd Møller Eriksen, Turid Møller Bricen, Jim Miller (Max' nevø i Minnesota) og A.D. Jones som har skrevet boka "MAX I didn't get to know him very well" i 2004 og "Aerial Mail Service" i 1993 for The American Air Mail Society. A.D. Jones har også innhentet tillatelse for ikke kommersiell bruk av opplysningene derfra. Vi kan anbefale bøkene på det sterkeste, og hvis noen ønsker å kjøpe bøkene, kan vi formidle kontakt med forfatteren.

Bildene er gjengitt med tillatelse av Turid Møller Bricen. Stor takk til alle som har bidratt.

Max Miller i tropp G i det 7. kavaleri på Filippinene. Bildet skal være tatt 2. november 1912.

Max i en Curtiss JN som ble brukt til øvelseskjøring i den amerikanske hæren. Legg merke til det flotte antrekket.

Med røtter i Danmarks gate

Av Tove Andersson (redigert av Even Haugseth)

Vi har fått et hyggelig brev med flere bilder fra Tove Andersson. Hun ble født i 1958 da familien bodde på Vålerenga, nærmere bestemt i Danmarks gate 44, men flyttet derfra allerede som 5-åring. Nå bor hun på Sofiemyr i Oslos nabokommune i sør, Oppegård. Som mange med røtter på Vålerenga, er også Tove stolt av sitt opphav her.

"Alt jeg husker fra livet på Vålerenga var en snusspyttende bestefar som virket streng, men gav

meg Marie-kjeks, at jeg og min to år eldre søster løp opp til kiosken på hjørnet med ei krone hver, og at jeg både knuste parfymeflasker i vasken, hoppet ut av vinduet så blomsterkrukkene knuste og stakk av fra barnehage. I nærheten av Vålerenga kirke bega jeg meg ut langs togskinnene, noe jeg har fortsatt med, - som reiselivsjournalist", sier Tove.

Hun synes foreldrene har fortalt for lite herfra, men noe er det likevel. Faren hennes, Einar

Andersson, vokste opp i første etasje i nr. 44 på 1930-tallet. Hans far, Axel Andersson, skal ha flyttet dit fra Breigata på Grønland rundt 1922. Opprinnelig skal det ha vært 2 leiligheter i det typiske toetasjes huset i Danmarks gate. Et søskenpar bodde i annen etasje. Da Einar giftet seg med Toves mor, Elsa, i 1954, tok de over førsteetasjen. I annen etasje var det blitt ledig, så Axel flyttet dit. Einar husker godt alle kallenavnene gutta hadde på Vålerenga.

Skulle vi gjette, tyder etternavnet Andersson på at vi kan ha med en svensk slekt å gjøre. Og ganske riktig: Axel skal ha kommet fra Sverige i 1917. Han ble boende i nr. 44 til han døde en gang på slutten av 1960-tallet og var da 82 år gammel. Bestefaren bar kull de

Ifølge Toves mor er dette Eva Boretti (til høyre) foran Vålerenga kirke, men hvem er hun til venstre? Noen som kjenner henne?

første årene, men ble etter hvert gartner. Axel hadde også broren sin med familie i Danmarks gate 37.

Einar har også fortalt om sine opplevelser fra krigen:

"Det var natt til 9. april 1940 i første etasje i Danmarks gate 44, klokka var rundt 3. Det hadde vært en del falske alarmer din siste tiden, dog ikke om natten.

Min første tanke var: - Jeg fyller 11 år i dag, og deretter hørte jeg lyden av flymotorer som nærmet seg. Det var bevegelser inne hos naboene, både ved siden av og over, så vi fikk på oss klærne i en fart. Fatter'n sendte meg inn til naboen Arne og Svea Larsen i nr. 45, Selv gikk han over til nr. 37, til bror sin som hadde telefon, radio og lastebil. Flyene sveipet lavt over hustakene. Fra tid til annen sprutet de maskingeværssalver.

Fatter'n kom tilbake og konstaterte urolig: - Flyene er tyske!

Det er mulig det er invasjon. Utpå dagen begynte ryktene å svirre. Folk kunne fortelle at det hadde blitt sluppet bomber. Langt i fra Vålerenga, men det hørtes likevel skremmende ut. Onkel dukket opp og meddelte at han ville ta med meg og familien til Sverige på lastebilen. Det endte med at jeg ble lesset opp på lasteplanet med kjente, ukjente og en stor bløtkake. Fatter'n ble igjen. Vi passerte kontrollen i Askim og på grensen uten problemer. Jeg havnet hos min moster som jeg hadde besøkt fra tidlig vår til sen høst siden jeg var 2. Sommeren gikk og jeg begynte på skolen i Sverige. Skolen var 5 km unna, så jeg fikk min første sykkel. En av de første dagene i september sto plutselig fatter'n i døra. De voksne diskuterte fram og tilbake, men det endte med at jeg måtte bli med tilbake til Norge.

Vi fikk skyss 500 meter fra grensen før vi tok fatt på veien til Ørje. Der fikk vi buss videre til Askim og tog videre til Oslo. I Norge ventet mørklagte gater, rasjonering og okkupasjon, men det var godt

kameratskap oss gutta i mellom. Vi startet en klubb. I klubben kunne vi oppnå grader. En av utfordringene var å forfølge tre utpekte personer og levere rapport, en annen å overnatte utendørs, og minst 500 meter fra bebyggelsen. Jeg ble kalt "Korken",... men alle hadde kallenavn: Gilla, Sutern, Dreita og Billy (som beholdt det). Jeg husker en som ble kalt "Svingdeg". Det var en som gikk fra gård til gård og svalet fram og tilbake med hele kroppen mens han sang viser. Fatter'n giftet seg i 1927 med min mor, Aagot Skaug, som kom fra en barnerik familie på

17. mai-bildet: Wencke og Tove antakelig i bakgården på nr. 44. Tatt ca. 1960.

Bilbildet ligner på bakgården i nr. 44. Fra venstre: Wenche, Einar, Tove, ? og Elsa

Snarøya. Hun døde to år senere, samme år som jeg ble født. I 1950 var jeg i militærtjeneste og oppholdt meg i USA mens Elsa Gerd Kristiansen var russ i klassen til prinsesse Astrid på Nissen. Elsa bodde på Majorstua. Vi forlovet oss nyttårsaften 53/54, giftet oss i desember 1954 og

flyttet inn til fatter'n i Danmarksgata. Den ene av de to leilighetene i andre var blitt ledig, og fatter'n tok med seg snusbakken og "flyttet opp". "Det siste er en ren gjetning", sier Tove som har skrevet ned fortellingen om krigen fra sin far.

Da Tove kikket i dåpsboka si, sto det nevnt en som het "tante Svea". Hennes mor fortalte at det var en god venninne i nabolaget. Tove innrømmer at hun ikke husker henne, og heller ikke hvem som var barnepike for henne og søstera.

Vi vet om flere familier som har bodd i Toves gate i generasjoner, så vi spurte en representant for disse som bor rett over gata for nr. 44, om hun husker Anderssons.

"Denne familien kjenner jeg godt til. Elsa Andersson, mor til Tove, var min tante Sveas venninne og jeg var mye barnepike for Wencke og Tove, spesielt Wencke som er eldst. Moren min og jeg kjenner godt til Einar og bestefaren til Tove ble kalt "Korken" fordi han var så hissig og spratt opp som en kork", svarer Eva Boretti.

Tove syntes det var veldig gøy å høre om "Korken", og legger til: "Han må ha vært min fars motstykke!" Forøvrig sto denne hilsenen i dåpsboka hennes, (og det sier kanskje noe om 1958):

Hvor ble det av tuten? Den skulle vel ikke blitt innkrevd av futen? Det er jo så mangt man må skatte av, eller kan du gi oss et annet svar?

Tove legger til: "Jeg vet at min far besøkte Danmarksgate 44 for en del år siden for å se hvor fint det var blitt etter oppussingen. Selv kjente jeg meg ikke igjen, for jeg husket et vognskjul og en utedo."

Vi henvendte oss til dagens eier, Anette Beichmann: "Nå bor vi i hele huset og trappehuset er bygd på i hele husets lengde. Bakgården er blitt til en fin, liten hage. Vi er

4, to barn og to voksne. Det kan godt være at familien Østreng husker deg. Barna heter Svein, Geir og Haide. Mor og far heter Berit og Arne. De har alltid bodd i ulike hus i Danmarksgate og Sverigesgate. Både Svein og Geir burde kunne huske deg som barn, Haide var ikke født da du flyttet."

Dette er en oppfordring til alle som sitter med noe å fortelle fra Vålerenga. Alt behøver ikke være så gammelt. Vi er kjempeglade for at Tove Andersson kom med sin historie til oss. Det spiller ingen rolle om det hun husker herfra er fra 1960-tallet. Alt som har vært, er egentlig historie.

Fra høyre: Bestefar Axel, far Einar og yngre søster Torunn (som ble født etter at familien flyttet til Bekkestua i Bærum i 1965).

Einar til venstre. Elsa og hennes søster Mary skal også være med på bildet. Er det noen som kjenner dem eller de andre? Antakelig er bildet tatt i første etasje i Danmarks gate 44 en gang mellom 1954 og -58.

Medlemsmøtet den 10. Februar

Det var vinter denne tirsdagen, veldig og. Noen voldsomme snøfall hadde vi fått over Oslo by og Vålerenga. Og snøen hadde også samlet seg foran inngangen til våpenhuset så denne gangen måtte medlemmene ta seg inn hovedinngangen til kirka. Men inn kom de. Overraskende nok var ble det telt til 120 personer og vel så det i salen tross vanskelige kjøre – og gangforhold. Men det var ikke så rart for vi hadde fått besøk av Per Arne Dahl. Han er kjent som prest i den norske kirke, forfatter og skribent i Aftenposten, og en ekte Vålerengapatriot! Foredraget hans hadde tittelen "Med Sleipern som kompis og Skranes som forbilde". Aller først ønsket Even Hauseth velkommen og minnet om årsmøte

i menighetssalen 10. mars. Da skal årsberetning, regnskap og budsjett gjennomgås. Og det er valg. Og kaffe og vafler på husets regning. Per Arne Dahl er født i 1950. Han er oppvokst på Gjøvik. Men som guttunge flytta familien hans til Vålerenga og han like etter. Vi kan vel si at vi ble bergtatt av denne mannen som sto der foran oss og fortalte om sin gutteopplevelser fra Vålerenga. Og det var vel også mange som nikket gjenkjennende til personer som ble nevnt og til hendelser: slåsskamp i skolegården, "brillejesus fra Toten", Sleipern og frøloff, søndagsskole og banneskole i parken. Og rektor Skranes som var en lærer som viste vei uten å

være i veien. Et par dager i forveien hadde Per Arne Dahl tatt en tur rundt i gatene og med sitt kamera. Skolen, gården der familien bodde, St. Halvardsgt. 77, og litt av hvert annet var avfotografert. Dette ga en fin ramme rundt ordene hans. En opplevelse for alle fremmøtte var han. Som takk fikk han par flasker vin overrakt av Even Haugseth, en rødvin som kalles for Lompa. Og så var det som alltid, vafler og kaffe, og salg av filmer, kalendere, kort og en ny bok om Oslos byoriginaler. Den vil også være til salgs på neste medlemsmøte. Prisen er 250,- kr.

Referent Ragnhild Strømme

Per Arne Dahl bergtok de frammøtte på medlemsmøtet 10. februar.

Årsmøte tirsdag 10. Mars 2009

Årsmøtet 2009 ble avholdt i menighetssalen i Vålerenga kirke. Til sammen var det nesten 30 samlet til møtet. Even Haugseth ønsket velkommen til alle. Den utsendte innkallingen ble godkjent og som møteleder og sekretær ble Even Haugseth og Ragnhild Strømme valgt.

Årsberetning for 2008 ble lest opp av Grethe Sandmoen. Beretningen ble tatt til etterretning. Regnskap for 2008 og budsjett for 2009 ble gjennomgått av kassereren Bjørn Granlund. Lagets revisor, Per Haugen, leste opp revisjonsberetningen. Han sa blant annet regnskapet var ført etter god regnskapsskikk. Og han anbefalte at regnskapet for 2008 skulle godkjennes. Regnskap og budsjett ble enstemmig godkjent. Det forlå ingen saker til behandling. Det forelå heller ingen forslag til endring av kontingenten for 2010 som er på 150,- kr for alle medlemmer.

Og så var det valg: Leif Tovik som er valgkomitéens leder la frem forslag til valg av styre og revisor. Til gjenvalg var: Leder Even Haugseth, nestleder Knut Roar Westbye, kasserer Bjørn Granlund, varamedlem Unni Granlund og sekretær Ragnhild Strømme. Etter eget ønske gikk Bjørn Arild Gjerdalen av som styremedlem men var innstilt som varamedlem. Grethe Sandmoen og Grete Mosbakk har vært varamedlemmer i to år og ønsket nå å trekke seg etter eget ønske. Som nytt styremedlem var Fred A Ruud foreslått og som nytt varamedlem, Berit Knudsen. Alle valg enstemmig vedtatt for 1 år. Og som revisor var Per Haugen foreslått. Enstemmig vedtatt.

Styret skulle så foreslå valg av valgkomiteen for 2010. Eva Boretti ønsket å trekke seg fra valgkomiteen og Jarle Teigøy stilte til valg. Valgkomiteen for 2010 ble:

Leder Leif Tovik, Kari Johannessen og (ny) Jarle Teigøy enstemmig valgt. Så takket Even Haugseth alle for innsatsen og for tilliten til det nye styret. Han takket de to varamedlemmene Grethe og Grete for innsatsen gjennom de to årene de har vært med i styret og de fikk overrakt hver sin blomsterbukett. Fra salen kom det rosende ord til styret fra forhenværende sekretær Bjørge Staal. Og Anne Teppen oppfordret medlemmene til å stille opp med en hjelpende hånd. Det er mye som skal gjøres gjennom året

og styret tar gjerne i mot litt ekstra hjelp. Styret tar også i mot stoff til "Mer gammelt enn nytt" og tips til temaer til medlemsmøter. Knut Roar Westbye berømmet arbeidet med Kytern boka.

Og så la leder Even Haugseth ned klubba for denne gang og årsmøtet var avsluttet. Kari Johannessen hadde sørget for at det var vafler og nytraktet kaffe til alle fra kjøkkenet.

Referent Ragnhild Strømme

Grethe Sandmoen og Grete Mosbakk mottar blomster for sin innsats i styret.

Det avtroppende styret: Knut Roar Westbye, Bjørn Arild Gjerdalen, Even Haugseth, Unni Granlund, Ragnhild Strømme, Grete Mosbakk, Grethe Sandmoen og Bjørn Granlund.

Velkommen til Kulturkafé

**på Vålerenga bydelshus Hedmarksgata 2
med Vålerengen Pikekor og Vålerenga Historielag
Søndag 26. april 2009 kl. 14.00 – 17.00**

Sangfuglene i "det nye" Vålerengen pikekor ønsker velkommen til kulturkafé 26. april.

**Sang og historie-
fortelling
Salg av kaffe, kaker
og mineralvann**

Vålerengen Pikekor

ble stiftet 8. april 2008 og er inspirert av tidligere Vålerengen Pikekor, som var tilknyttet Vålerenga skole. Koret har som formål å fremme korsang og styrke lokalkulturen på Vålerenga blant annet gjennom samarbeid med andre lokale frivillige lag og foreninger som Vålerenga Bydelshus og Vålerenga historielag

Tidligere kormedlemmer og mulige nye ønskes spesielt velkommen!

Vel møtt!

Det eldste bildet vi har av pikekoret på Vålerenga.

God Påske

Litt mer om grandtante Solveig Barndommen på Vålerenga

Av Liv Ofsdal

Solveig trådte sine barnesko på Vålerenga, hvor hun bodde sammen med foreldre og 8 søsken. Faren drev en smie i Etterstadgt 8 - smia var i første etg og familien bodde i 2. etg - så der var det trangt om saligheta!

Idyllisk i hagen bak huset de bodde i på Vålerenga! Her er mor Anna stående bak og Solveigs søstre Asta (min farmor) og Emma sittende på benken.

Emigrasjon over dammen Eventyrlyst og trange kår førte så Solveig over dammen til USA, som med så mange andre. Solveig var født i 1907 og dro over i 1923 - noen måneder før hun fylte 16! Jeg har skrevet om familien hennes i et tidligere innlegg.

Hennes søster Gudrun dro også over i 1923, men halvåret seinere enn Solveig.

Pakker og brev fra USA! Solveig døde desverre i februar 2009, men oppnådde en alder på 101 år - imponerende nok! Hun bodde på sykehjem de siste årene, men før det bodde hun i en egen leilighet. Vi hadde stadig kontakt

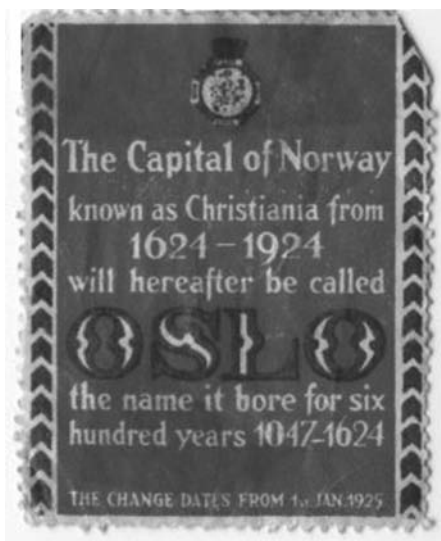
Her er mor Anna stående bak og Solveigs søstre Asta

på den tiden og hun sendte meg endel brev og små pakker. Disse pakkene inneholdt avisutklipp, bilder, gamle utgaver av Hjemmet, Menighetsblad fra Vålerenga...pluss endel annet artig matriale.

Det var alltid spennende med pakker og brev fra New Jersey!!

Gamle papirer

En artig ting hun sendte meg var karakterboka si fra barneskolen. Dette var nok en pliktoppfyllende jente - når jeg ser på karakterene! Men det jeg syns var mest artig var å få navnetrekkene til foreldrene

Frimerket som viser navneskifte fra Kristiania til Oslo

6 ^a klasse. April—juni 1920	22
Kristendomskundskap	meget godt
Norsk muntlig	meget godt
skriftlig	meget godt
Regning	meget godt
Historie	meget godt
Geografi	meget godt
Naturkundskap	meget godt
Skrivning	meget godt
Tegning	meget godt
Haandarbeide	meget godt
Husstell	meget godt
Orden	meget godt
Opførsel	meget godt
Fraværende	0 dage.
Kommet for sent	0 ganger.
Vålerengens skole den 30. 6. 1920	
Set: A. Sanderbye	
klasseforstander.	
Anna Olsen	

7 ^a klasse. August—december 1920	23
Kristendomskundskap	meget godt
Norsk muntlig	meget godt
skriftlig	meget godt
Regning	meget godt
Historie	meget godt
Geografi	meget godt
Naturkundskap	meget godt
Skrivning	meget godt
Tegning	meget godt
Haandarbeide	meget godt
Husstell	meget godt
Orden	meget godt
Opførsel	meget godt
Fraværende	/ dage.
Kommet for sent	0 ganger.
Vålerengens skole den 18-12-1920	
Set: Marie Olsen	
klasseforstander.	
Edward Olsen	

hennes! Pluss at jeg fikk vite hvilke år hun gikk på skolen og hvilke lærere hun hadde.

Jeg ser også bak i boka at hun hadde kikhoste, men det er desverre ikke datert.

Jeg ser og at en av lærerne het Marie Olsen. I papirene fra henne ligger det kopi av en sang til denne lærerens 80-årsdag! Så - det er mye mer enn karakterer man kan lese ut av en karakterbok.

Hun sendte meg og dette lille frimerket som ble brukt på brev for å gjøre folk oppmerksom på navneskifte fra Kristiania til Oslo 1. januar 1925. Artig å ha.

Publikasjonsnr.:
ISSN 1890-9094

Vålerenga Historielag
Hedmarksgata 2
0658 Oslo

Vålerenga Historielag
på internett:
e-mail: epost@valerenga.org
hjemmeside:
<http://www.valerenga.org>
Bankkonto: 0530 04 78222

SALGSTORGET

Fra Sotahjørnet til
Bohemen, DVD Kr. 150,-

2 dvd-er om Oslos historie
kr 200,- Utgitt av Fellesrådet
for historielagene i Oslo

Støtt Grasrotandelen!

Slik ser kortet ut som vi sender
ut etter påske, med
Grasrotandelens strekkode.
Hvis du vil ha flere kort til
venner og kjente, kontakt
Bjørn Granlund
direkte på tlf. 901 80 290
eller e-post:
kasserer@valerenga.org

Arrangementskalender første halvår 2009:

Medlemsmøte: Tirsdag 21. april: i menighetssalen, Vålerenga kirke kl.19.00. Tema: Tatere – Historien om landeveiens folk i Norge med Thor Gotaas.

Bydelsvandring: Mandag 8. juni kl.18.00. Tema: Kværner.

Medlemsmøte: Tirsdag 15. september i menighetssalen, Vålerenga kirke kl.19.00.

Fotoutstilling: Lørdag 10. oktober i menighetssalen Vålerenga kirke kl.12.00 – 16.00

Fotoutstilling: Søndag 11. oktober i menighetssalen Vålerenga kirke kl.12.00 – 16.00

Medlemsmøte: Tirsdag 17. november: i menighetssalen, Vålerenga kirke kl.19.00.

Styret historielaget:

Leder:
Even Haugseth
Nestleder:
Knut Roar Westbye
Kasserer:
Bjørn Granlund
Sekretær:
Ragnhild Strømme
Styremedlem:
Fred-Arild Ruud
Varamedlem:
Unni Granlund
Varamedlem:
Bjørn Arild Gjerdalen
Varamedlem:
Berit Knudsen

Arbeidsgrupper

Bildekalender:
Kontakt: Even Haugseth
Tlf.: 22 57 01 66,
mobil 93801902

Fotogruppe:
Fotografering, innsamling og
avfotografering av bilder:
Kontakt: Bjørn Granlund
Tlf.: 22 68 34 05,
Mobil: 90180290

Idrettsgruppe:
Om bydelens idrettsmiljø
Kontakt: Bjørn Arild Gjerdalen
Mobil: 90919250

Medlemsavisa:
Knut Roar Westbye
Tlf: 22 17 48 84,
Mobil: 90831966
Epost: kroarb@online.no

Fred-Arild Ruud
Tlf.: 22 67 39 19
Mobil: 93665243
Epost: freda@broadpark

Kyterngruppa som holder på
med bok om Kytern:
Marion Juliussen
Bjørn Arild Gjerdalen
Even Haugseth

